

պէս եղած է վերջին ընդհ. ժողովում:

Աշխարհիս երեսին միակ հայ հանրային մշակութային – բարեփական կազմակերպութիւնն է Բարեգործականը, որ գործում է յանում ժողովրդի, ազգային դիմակի տակ, բայց իրօք պատահար բարձր պաշտօնները իրենց ձեռքը ձգած, լաւ վեարւող եւ, հետեւաբար, անձնապէս շահագրգուած մի խումբ մտաւրականների եւ բարեմիտ կամ անուարբեր, բայց մեծ մասներ կը բարարական՝ աղա դասին պատկանող հարուստների մի խմբակցութիւն է։ Փոխադարձ շահի եւ փոխադարձ աշակցութեան սկզբունքով առաջնորդւող այդ

մտաւրականները, ի հարկէ, վերջ ի վերջոյ պիտի կործանեն այդ խոշոր հաստատութիւնը, որ ուրիշ պայմաններում աեազին օգուտ կարող էր հասցընել հայ ժողովրդին։

Եւ զարմանալի չէ, որ անդամները անտարբեր են, որ հասոյքները «զգալապէս պակաս են», որ հասարակութեան մէջ բացայաց դժգոհութիւն ու վրդովում է նկատում դէպի Բարեգործականի վարիչները եւ որ նայն իսկ բարեկամ հաւարւած քերպերը — «Ապագայ», «Ալբերտ», «Պայքար» — լեզու են առել եւ խօսում են «սակաւապետութեան» մասին։

ԶԻԱՐԹՆՈՅԻ ԹԱՆԳԱՐԱՆԸ

Յուլիսի սկզբին Զիարթնոցում բացւած է հնագիտական նոր բանգարանը, որ բաղկանում է 7 բաժիններից։ Առաջին բաժնում հաւաքւած են հալդական և Սասանան շրջանների վերաբերեալ այն նիւթերը, որոնք գտնուած են Զըւարքնոցի պեղումների ընթացքում։ Երկրորդում՝ Զիարթնոցի նարուաբանիութեան վերաբերեալ բազմարիւ զըւագրութիւններ, յատակագծեր, շինանիւթեր եւ այլն։ Երրորդում զետեղւած նիւթերը ցոյց են տալիս Զիարթնոցի նիւթերը։

նարուաբանիութեան ազդեցութիւնը Հայաստանի միւս կառուցւածքների վրա։ Զորբորդ բաժինը իր մէջ պարունակում է զանազան գրութիւններ՝ հայերէն, յունարէն, արարերէն եւ վրացերէն լեզուներով, որոնք Զիարթնոցի նըկատմամբ հարուստ նիւթ են պարունակում։ Թանգարանում կան նաև Զըւարքնոցի մասին պատմական տարեր տեխնիկ եւ առօրեայ կետնի յատուկ անհրաժեշտ իրեր։

